

28.4.2016

לכבוד

חברי הוועדה למתחמים מועדפים לדיור

רח' כנפי נשרים 22

תיבה מס' 9

ירושלים 9134101

שלום רב,

הנדון: תכנית תמל/1012 – מורדות רמות

מוגשת בזאת התנגדות מטעם פליטי הכפר ליפתא לתוכנית שבנדון.

המתנגדים

1. עמותת ילידי ליפתא הירושלמית – ע.ר. 580499465
2. עבד אלסלאם עותמאן ח'רובה ת.ז. 086078011
3. יעקוב אחמד עודה ת.ז. 080279086
4. גילאל ג'מיל עקל ת.ז. 80441405
5. האשם מוחמד בדר ת.ז. 080528102
6. כאמל חמד ת.ז. 080597362
7. עדנאן אבו טאעה ת.ז. 080612377
8. ג'מיל עלי ת.ז. 086938677
9. מוסטפא שנק ת.ז. 080686645
10. צאלח ציאם ת.ז. 080066806
11. עבד אלרחמאן אבו לייל ת.ז. 080080872
12. עלי עבדאללה ת.ז. 080562044
13. דאוד עבידי ת.ז. 080818982

מבוא

1. התכנית הנדונה מהווה בעיקרה המשך למדיניות הבלתי חוקית של בניית התנחלויות בשטחים הכבושים משנת 1967. התכנית חלה על שטחי קרקעות רחבים של הכפר העקור ליפתא אשר פליטיו מוערכים כיום בכ- 38,000 פלסטינים במרביתם תושבי מזרח ירושלים, רמאללה, ירדן וארה"ב. התכנית חלה על חלק משטחי ליפתא הנמצאים בשטחים הכבושים משנת 1967, כמו גם על חלק הנמצא בשטח מדינת ישראל. אי לכך,

P.O. Box 8921 Haifa 31090 Israel Tel: (972)-4-950-1610 Fax: (972)-4-950-3140

חיפה 31090, ס.ב. 8921 هاتف 04-9501610 فاكس 04-9503140

חיפה 31090, ת.ד. 8921 טלפון 04-9501610 פקס 04-9503140

Email: adalah@adalah.org

<http://www.adalah.org>

התנגדות זו תחולק לשני חלקים עיקריים: הראשון מתייחס לחלק התכנית החל על שטחי ליפתא שבתוך שטח ישראל; והשני מתייחס לחלק התכנית החל על שטחי ליפתא הכבושים משנת 1967, אם כי קיימים אספקטים משותפים החלים על שני האזורים.

2. בחלקה הראשון ההתנגדות מתבססת על זכותם של עקורי ליפתא לשוב לאדמותיהם ולכפרם, הן על פי המשפט הישראלי והן על פי המשפט הבינלאומי. בחלקה השני ההתנגדות מתבססת על שלושה טיעונים: א. התכנית מנוגדת למשפט הבינלאומי בהמשפט הישראלי שחל על מזרח ירושלים. בהקשר זה יצוין, כי בחוות הדעת של בית הדין הבינלאומי לצדק שדנה בסוגיית חומת ההפרדה, נקבע כי המשפט הבינלאומי הומניטרי חל על השטחים הכבושים לרבות מזרח ירושלים ובפסק דין **מראעבה** לא שלל בג"ץ את העקרונות של חוות דעת מייעצת זו. המישור השני מתייחס לתחולת המשפט הבינלאומי בדבר זכויות האדם לפי האמנות הבינלאומיות שמדינת ישראל צד להן ואשר בג"ץ קבע כי חובה על המדינה ליתן להן משקל הן בשטחים הכבושים והן בתוך הקו הירוק; ב. התוכנית מנוגדת לעקרונות המשפט המינהלי בכך שהיא לא נשענת על תשתית עובדתית ראויה ואיננה נותנת משקל כלשהו לאינטרסים הלגיטימיים של התושבים הפלסטינים; ג. התוכנית מנוגדת גם למשפט החוקתי הישראלי בכך שהיא פוגעת בזכויות היסוד לקניין ולכבוד. פגיעה זו כפי שיפורט להלן איננה עומדת בתנאי פסקת ההגבלה בהיותה לא לתכלית ראויה ולא מידתית.

התכנית והשלכותיה על הכפר ליפתא ופליטיו

3. ענייננו בתוכנית תמ"ל 1012 - מורדות רמות העוסקת בהרחבת התנחלות רמות בכ-419 דונם על ידי הוספת 1,435 יחידות דיור ו-240 יחידת דיור מיוחד (בסה"כ 1675 יח"ד), שטחי מסחר, מבנים למוסדות ציבור, שצ"פים, דרכים, מרכז תחבורה, שבילי אופניים ומתקנים הנדסאיים לחדרי שנאים ומים. כיום תחום התכנית מהווה בחלקו חורשה נטועה ובחלקו האחר שטחי עיבוד חקלאי. חלקה הגדול של התכנית מצוי על הקרקעות ההיסטוריות של הכפר העקור ליפתא (להלן: "ליפתא").

4. שטח התכנית כמו גם אדמות הכפר ליפתא עליהם חלה התכנית, נמצאים בשני צידי הקו הירוק ומהווה המשך גאוגרפי להתנחלות רמות אשר הוקמה בשנת 1973 על שטחים כבושים משנת 1967 ובניגוד למשפט הבינלאומי. ההתנחלות הוקמה בזמנו על אדמות אשר הופקעו¹ בניגוד למשפט הבינלאומי מבית חנינה, בית איקסא וליפתא וסופחו באופן בלתי חוקי לתחום שיפוט עיריית ירושלים.

---

¹ י"פ 1656 מיום 30.8.1970 עמ' 2808.

5. עם כיבוש הכפר, ביום 01.01.1948, גורשו כלל תושביו שמנו באותה העת כ-3000 איש, אישה וטף. תושבים אלה וצאצאיהם (להלן: "הפליטים" או "העקורים") מונים כיום לפי ההערכות כ-38,000. כ-5,000 מהפליטים הנם תושבי מזרח ירושלים, כ-9,000 תושבי רמאללה, ו-24,000 תושבי ירדן וארה"ב. בהליכי ההסדר והרישום, קרקעות הכפר ליפתא נרשמו על שם מדינת ישראל בין אם בשל החרמתם לפי חוק רכישת מקרקעים (אישור פעולות ופיצויים), התשי"ג-1953 או הקנייתם לאפוטרופוס לנכסי נפקדים לפי חוק נכסי נפקדים, התשי"י-1950. על אף ההשתלטות על קרקעותיהם ובמשך השנים, שאפו פליטי ליפתא לשוב לכפרם ולאדמותיהם ומעולם לא נטשו או זנחו זכות זו. הפליטים מנהלים מאבק ארוך שנים להכרה בזכותם לקבל את קניינם חזרה לידיהם ולחזור לכפרם אשר חלק גדול מבנייניו עודם נמצאים שוממים במקום.

6. על מאבקם הבלתי נלאה של פליטי ליפתא לשוב לאדמותיהם וכפרם ניתן ללמוד מהתנגדותם לצו הפקעה מיום 11.1.1968 ואשר הפקיע חלק נוסף מאדמותיהם. במכתבם היוצא נגד הפקעה זו, ואשר העתק ממנו מצ"ב להתנגדות, מציינים העקורים כי הם רואים בהפקעה זו פעולה המנוגדת למשפט הבינלאומי ומציינים כי הקרקעות המופקעות מהוות מקור ההכנסה היחיד שנשאר להם לאחר שגורשו מכפרם ונושלו מאדמותיהם בשנת 1948. מאבק זה קיבל ביטוי נוסף בעתירה המינהלית שהוגשה בשם עקורי הכפר כנגד מכרז ים/405/2010 של רשות מקרקעי ישראל אשר תכננה להקים על חורבות כפרם העקור אזור מגורים ומסחר אשר תוכנן להיות משווק לציבור (עת"מ 8661-03-11 **שומרי משפטי – רבנים לזכויות אדם נ' מנהל מקרקעי ישראל** (פורסם במאגרים, 06.02.2012). בסופו של ההליך המשפטי המכרז בוטל.

התכנית מנוגדת לחוק התכנון והבניה

7. בדברי ההסבר לתכנית הובהר כי היא מסתמכת על מסמכי "תכנית המתאר המופקדת ירושלים 2000". ההסתמכות על תכנית ירושלים 2000 בטעות יסודה שכן התכנית אינה מופקדת כנטען אלא היא אושרה להפקדה והפקדתה בפועל, ומקל וחומר אישורה, לא נעשו.

8. הסתמכות כזו על מסמך חסר תוקף משפטי אינה חוקית. שכן, לעקורי הכפר - שהם כאמור בעלי זיקה לאדמות בליפתא ובעלי עניין בהן - לא ניתנה שום אפשרות להתנגד ולהשפיע על קביעותיו של המסמך ביחס אליהן. עקיפה כזו של הליך התכנון אינה חוקית ועומדת בסתירה לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, מהווה פגיעה בעקרון שלטון החוק ובעקרון שקיפות המעשה המנהלי וחובת שיתוף הציבור בהליך התכנון. הפגם בהסתמכות מעין זו הינו חמור עוד יותר כאשר ישנה פגיעה בזכויות חוקתיות כגון זכות הקניין של המתנגדים.

9. אמנם טיעונים אלה הועלו במסגרת עת"מ 13-04-36572 **במקום – מתכננים למען זכויות תכנון נ' יו"ר הוועדה הצחוזית לתכנון ולבניה ירושלים** (2013), אשר נדחתה על ידי בית משפט לעניינים מנהליים בירושלים. אך דחיית העתירה על הסף בשל היותה כללית וכוללת ומבלי לדון באופן פרטני ולהכריע בכלל הטיעונים אשר עלו בה. בית המשפט קבע, כי "לא ניתן לדון בעתירה [...] לגופה וליתן את הסעד המבוקש בה, על יסוד תשתית חלקית" אשר הוצגה בפניו במסגרת העתירה (פסקה 19 לפסק הדין).

מעמדם של פליטי ליפתא וזיקתם המתמשכת לאדמותיהם – המשפט הישראלי והבינלאומי

10. המשפט הישראלי: התוכנית מבקשת להקים על אדמותיהם של פליטי ליפתא יחידות דיור ולשווקן לציבור. פעולה זה בעצם כמוה, מבחינת בעלי הקרקעות, כמכירת המקרקעין לידיים פרטיות ובכך, פעולה זו, הלכה למעשה, מפקיעה כל זכות שהייתה קנויה לפליטים על אדמותיהם וזאת חרף מעמדם המיוחד של נכסים אלה מבחינה משפטית, היסטורית ופוליטית כפי שיובהר להלן. פעולה זו מנוגדת לתכלית חוק נכסי נפקדים, אשר מפקיד את נכסי הנפקדים בנאמנותו של האפוטרופוס באופן זמני, עד למציאת פתרון לסוגיית הפליטים הפלסטינים. בנוסף, מכירת נכסי פליטי ליפתא נוגדת היא את הוראות המשפט הבינלאומי ההומניטרי, המורה על החובה לכבד את זכות הקניין הפרטי והאוסר באופן מפורש על הפקעת רכוש סופית לאחר סיום הלחימה.

11. נכסי הנפקדים הוקנו לאפוטרופוס לנכסי הנפקדים על פי חוק נכסי נפקדים. החוק אינו מגדיר מהי מטרתו של מוסד האפוטרופוסות, אך הוא מטיל עליו את חובת השימור של נכסים אלה (בע"א 58/54, **הבאב נ' האפוטרופוס על נכסי נפקדים פ"ד י 918, 919 (1956)**). מכאן, שחוק נכסי נפקדים מפקיע את הזכויות הקנייניות באופן זמני בלבד, ומפקיד אותן בנאמנותו של האפוטרופוס לנכסי הנפקדים, עד שיימצא הסדר עתידי שיביא לפתרון הסוגיה הספציפית של הנפקדים. בלשון זו קובע סעיף 28 לחוק נכסי נפקדים, כי במידה שישוחרר נכס מוקנה "זכות שהיתה לאדם באותו נכס ערב הקנייתו לאפוטרופוס תחזור אל אותו אדם או אל מי שבא מתחתיו". ועוד, מטרה זו מתיישבת עם תכלית סעיף 7 לחוק נכסי נפקדים, שמחייב את האפוטרופוס לשמור על נכסי הנפקדים ולהשקיע בהם ככל הנדרש למימוש מטרה זו. כאמור, העברת נכסים אלה לידיים פרטיות, הינה מנוגדת למטרה זו לאור האינטרס השונה העומד מול עינו של הקונה הפרטי.

12. המשפט הבינלאומי: אין ספק, כי על המלחמה בשנת 1948, אשר הולידה את סוגיית הפליטים הפלסטינים, חלים דיני המלחמה הבינלאומיים. ולכן על מאורעותיה ותוצאותיה אלה חלים עקרונות המשפט הבינלאומי ההומניטרי. תקנה 46 לתקנות הנספחות לאמנת האג בדבר דיני המלחמה ביבשה משנת 1907² (להלן: "**תקנות האג**") קובעת את הצורך בכיבוד זכות הקניין הפרטי והיא אוסרת באופן מפורש על הפקעת רכוש פרטי.

13. מיכאל כגן מאוניברסיטת תל-אביב מנתח סוגיה זו ומגיע למסקנה, שלפיה מדיניותה של מדינת ישראל לאחר המלחמה בשנת 1948 בנושא הפקעת קניינים של הפלסטינים, מהווה הפרה של תקנות האג ונופלת תחת הגדרת גזל, "plunder", כפי שזו שימשה במשפטי נירנברג³. בנוסף פעולה זו בעצם מרוקנת מתוכן את זכות

² Convention (IV) respecting the Laws and Customs of War on Land and its annex: Regulations concerning the Laws and Customs of War on Land. The Hague, 18 October 1907.
<http://www.icrc.org/ihl.nsf/FULL/195?OpenDocument>

³ Michael Kagan Destructive ambiguity - Enemy nationals and the legal enabling of ethnic conflict in the Middle East, Columbia Human Rights Law Review, Volume 38.2 (Winter 2007) p. 295.

השיבה של הפליטים לכפריהם מהם גורשו במהלך מלחמת 1948, כפי שזו התבטאה גם בהחלטה מס' 194 של עצרת האומות המאוחדות מיום 11.12.1948.

14. בהקשר הזה יצויין, כי אין בהפקעה של חלק מאדמות ליפתא לפי חוק רכישת מקרקעים (אישור פעולות ופיצויים), התשי"ג-1953 או לפי חוקי הפקעה אחרים, בכדי לשנות את מעמדם כנכסי פליטים והמשתמע מכך מבחינה משפטית כפי שפורט לעיל.

15. בפרקים להלן נתייחס למסגרת הנורמטיבית החלה על חלקי התכנית שבשטחים הכבושים משנת 1967 ובכלל זה חלק מאדמות ליפתא עליהם מתוכננת הרחבת התנחלות רמות במסגרת התכנית דן.

התוכנית בטלה בהיותה חלה על שטח כבוש ומנוגדת למשפט הבינלאומי

16. המשפט הבינלאומי ההומניטארי מחייב את ישראל לדאוג לצרכיה החיוניים של האוכלוסייה האזרחית הפלסטינית בשטחים הכבושים, לא לבצע שינויים יסודיים בשטחים אלה, ולא להפקיע אדמות כבושות למען מטרות פוליטיות. לעומת זאת, התכנית מפקיעה שטחים פלסטיניים כבושים ופוגעת בזכויות פליטי ליפתא החיוניות, כשתכליתה העיקרית הינה פוליטית ולא לגיטימית. כאמור, עניין לנו בתכנית המשנה באופן מהותי את המארג המרחבי והדמוגרפי באזור עליו היא חלה על ידי הרחבת התנחלות רמות והעברת אוכלוסייה אזרחית של הכוח הכובש לשטח כבוש, דבר המנוגד למשפט הבינלאומי שחל על מדינת ישראל ככוח כובש באזור.

17. בית הדין הבינלאומי לצדק (ICJ), בחוות דעתו המייעצת (Advisory Opinion) מיום 9.7.2004 בעניין חומת ההפרדה שנבנית על ידי ממשלת ישראל בגדה המערבית, הדגיש את מעמדם של כלל השטחים שנכבשו על ידי ישראל בשנת 1967 כשטחים כבושים.⁴ בית הדין קבע באופן חד משמעי, כי צעדים בהם נקטה ישראל לאחר הכיבוש, על מנת לשנות את מעמד מזרח ירושלים, לא יכולים לשנות ממעמדו של השטח כשטח כבוש ומעמדה של ישראל כמעצמה כובשת,⁵ כאשר ההסכמים של שנות התשעים (הסכמי אוסלו) אינם משנים את מהות המעמד של שטח כבוש. :

“The territories situated between the Green Line (see paragraph 72 above) and the former eastern boundary of Palestine under the Mandate were occupied by Israel in 1967 during the armed conflict between Israel and Jordan. Under customary international law, these were therefore occupied territories in which Israel had the status of occupying Power. Subsequent events in these territories, as described in paragraphs 75 to 77 above, have done nothing to alter this situation. All these territories (including East Jerusalem) remain occupied territories and Israel has continued to have the status of occupying Power.”⁶

ראו גם: US v. Alfreid Krupp et al. cited in HOW DOES LAW Military tribunal at Nuremberg, PROTECT IN WAR? Second edition (2006) ICRC, volume 2 pp. 1030.

⁴ פסקאות 98-99 לחוות הדעת, <http://www.icj-cij.org/docket/files/131/1671.pdf>

⁵ פסקאות 75 ו-78 לחוות הדעת, <http://www.icj-cij.org/docket/files/131/1671.pdf>

⁶ פסקה 78 לחוות הדעת, <http://www.icj-cij.org/docket/files/131/1671.pdf>

18. בהיותם שטחים כבושים, על פעולות ישראל במזרח ירושלים, כולל חלקי התכנית שבשטחים הכבושים משנת 1967, וביניהם שטחי ליפתא, חלים כללי המשפט הבינלאומי ההומניטארי (כולל אמנת האג בדבר דיני המלחמה משנת 1907 והתקנות הנלוות לה (להלן: תקנות האג) ואמנת ג'נבה הרביעית בדבר הגנה על אזרחים בעת מלחמה משנת 1949). כמו כן חל על האזור משפט זכויות האדם⁷ וכן המשפט הציבורי והחוקתי הישראלי (ראו: בג"ץ 5627/02 סייף נ' לשכת העיתונות הממשלתית, פ"ד נח(5) 70, 75; בג"ץ 7957/04 מראעבה נ' ראש ממשלת ישראל, פ"ד ס(2), 477; בג"ץ 7862/04 אבו דאהר נ' מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון (טרם פורסם)).

19. טובת הנכבשים ובטחון הכובש, הם שמניעים את דיני הכיבוש ויוצרים את מארג השיקולים שיכולה המעצמה הכובשת לשקול בעת שהיא עושה שימוש בכוחות שלטוניים ומנהלת את השטח הכבוש (ראו לעניין זה: בג"ץ 393/82 ג'מעית אסכאן נ' מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון, פ"ד לו(4), 785). תפיסה זו מחייבת, כי שינוי ארוך טווח בשטח הכבוש, ככל שהוא מותר, ייעשה לטובתה של האוכלוסייה המקומית (היא אוכלוסיית האזרחים המוגנים). התפיסה הנ"ל מטילה גם איסור על ישראל כמעצמה כובשת לנצל את שטחי התכנית הכבושים לצרכיה הפוליטיים או הכלליים, למעט (במגבלות מסויימות) לצרכיה הביטחוניים. בנושא זה נקבע בעניין ג'מעית אסכאן, כי "אין המפקד הצבאי רשאי לשקול את האינטרסים הלאומיים, הכלכליים, הסוציאליים של מדינתו שלו, עד כמה שאין בהם השלכה על האינטרס הביטחוני שלו באזור או על האינטרס של האוכלוסייה המקומית. אפילו צורכי הצבא הם צרכיו הצבאיים ולא צורכי הביטחון הלאומי במובנו הרחב. אזור המוחזק בתפיסה לוחמתית אינו שדה פתוח לניצול כלכלי או אחר." (עניין ג'מעית אסכאן הנ"ל, עמ' 795-794. ראו לעניין זה גם: בג"ץ 2150/07 אבו צפיה נ' שר הבטחון (טרם פורסם) (2009) (להלן: "בעניין אבו צפיה"); בג"ץ 69/81 אבו עיטה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, פ"ד לו(2), 197; בג"ץ 7959/04 מראעבה נ' ראש ממשלת ישראל, פ"ד ס(2), 477; בג"ץ 10356/02 הס נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, אלוף פיקוד מרכז, פ"ד נח(3), 443, 455⁸).

20. לכן, מאחר והתכנית משנה את אופיים של השטחים עליהן היא חלה, ונוכח העובדה שהיא אינה עונה לאף אחד משני החריגים הקבועים בתקנה 43 לתקנות האג, הרי שהרחבת התנחלות רמות לפי התכנית, כמו גם עצם הקמתה מלכתחילה, והפקעת הקרקעות הפלסטיניות על פי התכנית, מהווים הפרה בוטה של תקנה 55 לתקנות האג⁹. נציין בהקשר זה, כי לקיחה נרחבת של הנכסים של האוכלוסייה המוגנת (Extensive Appropriation) מהווה הפרה בוטה לאמנת ג'נבה הרביעית משנת 1949 על פי סעיף 147 לאמנה.

21. העובדה כי ההתנחלות רמות נבנת על שטחים שהופקעו בשנות השבעים לפי פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943¹⁰, וכי התכנית משתרעת, בחלקה, על שטחים מופקעים אלה, אינה מעלה ואינה מורידה

⁷ ראו פסקאות 106, 111-113 לחוות דעת בית הדין הבינלאומי.

⁸ עקרון זה עולה גם מתקנות ספיציפיות העוסקות בסמכויות הכובש ביחס לנכסי ציבור, כגון תקנה 55 לתקנות האג הקובעת כי הכוח הכובש אינו אלא נאמן של השטח המצוי בידיו כפקדון בלבד, באופן זמני בלבד, ולו הנאת שימוש (usufruct) בלבד בנכס. גם תקנה 23 לתקנות האג אוסרת על הריסת או החרמת נכסים, אלא אם הדבר דרוש למטרות צבאיות באופן הכרחי וזמני. סעיף 53 לאמנת ג'נבה הרביעית קובע גם הוא כלל דומה.

⁹ גם תקנה 46 לתקנות הנספחות לאמנת האג בדבר דיני המלחמה ביבשה משנת 1907 קובעת את הצורך בכיבוד זכות הקניין והיא אוסרת באופן מפורש על הפקעת רכוש פרטי. נזכיר בהקשר זה את תיק מסי 10 במשפטי נירנברג, **US Military Tribunal at Nuremberg, US v. Alfred Krupp et al.** בו היתה ההתייחסות הראשונה בפסיקה להפקעת נכסים לאחר סיום הלחימה במלחמת העולם השנייה. בית הדין קבע, בין היתר, כי ההפקעה הנ"ל מהווה הפרה של סעיף 46 לתקנות האג האוסר, כאמור, על הפקעת רכוש פרטי.

US Military Tribunal at Nuremberg, US v. Alfred Krupp et al. cited in HOW DOES LAW PROTECT IN WAR? Second edition (2006) ICRC, volume 2 pp. 1030.

¹⁰ י"פ 1656 מיום 30.8.1970 עמ' 2808.

לענייננו, שכן עצם ההפקעה מלכתחילה הנה מנוגדת למשפט הבינלאומי ואין בה בכדי לשנות את מעמדו של השטח כשטח כבוש, כאמור.

22. יתירה מזאת, סעיף 49 לאמנת ג'נבה הרביעית קובע כי "המעצמה הכובשת לא תגרש ולא תעביר חלקים מאוכלוסייתה האזרחית שלה לשטח שנכבש על ידה". לפי הפרשנות המוסמכת לסעיף זה, מטרת האיסור על העברת אזרחים לשטח כבוש היא להגן על תושבי השטח הכבוש מפני התיישבות של אוכלוסייה זרה בארצם, ובין היתר מפני נישול משאבים טבעיים, פגיעה בפיתוח הכלכלי והגבלת התפתחות אורבנית. קידום התכנית הנדונה מנוגד לאיסור שבסעיף 49 הנ"ל. יישום התכנית משמעו השתלטות על חלק מאדמות ליפתא, שינוי ייעודם ויצירת עובדות חדשות בשטח שמונעות מעקורי ליפתא ליהנות באופן חופשי מעושרם וממשאביהם הטבעיים בעתיד. יצויין בהקשר זה עוד, כי העברת אוכלוסייה אזרחית של הכוח הכובש לשטח הכבוש נכללה כפשע מלחמה בחוקת רומא (Rome Statute) המקימה את בית הדין הפלילי הבינלאומי¹¹.

23. לסיכום פרק זה, וכפי שעולה מהני"ל, ברור הוא כי התכנית הנדונה לא באה לשרת את האוכלוסייה הפלסטינית בשטח בכלל ועקורי ליפתא בפרט, איננה נותנת מענה לצרכים של התושבי הפלסטינים באזור ואף תמנע מימוש זכות עקורי ליפתא לחזור לאדמותיהם ולפתחם אורבנית וכלכלית, כאשר תכליתה הינה העברת אוכלוסייה אזרחית של ישראל אל השטח הכבוש, והכל תוך כדי הפרה בוטה של המשפט הבינלאומי החל.

העדר תשתית עובדתית

24. ההחלטה להפקיד את התוכנית הנדונה נעשתה בניגוד מוחלט לכללי המינהל התקין ובניגוד לעקרונות הבסיסיים של המשפט המינהלי. על אף שהתוכנית מפקיעה שטחים נרחבים מהאוכלוסייה הפלסטינית ועל אף השלכותיה הרבות על אדמות ליפתא, נראה כי ועדות התכנון לא עשו בדיקה עניינית המתבססת על תשתית עובדתית ראויה עובר לקבלת ההחלטה להפקיד את התוכנית על שטח כבוש.

25. הלכה פסוקה היא שהחלטתה של רשות מנהלית שהתקבלה ללא בירור העובדות הנוגעות לעניין, בגלל שדעת הרשות נחושה להשיג תוצאה מסוימת ללא תשתית עובדתית ראויה, הינה החלטה שרירותית שדינה פסלות (בג"ץ 297/82 **ברגר נ' שר המשפטים**, פ"ד לו (3) 29, 48, 49; בג"ץ 987/94 **יורונט קווי זהב (1992) בע"מ נ' שרת התקשורת**, פ"ד מח (5) 412, 423).

26. ועדות התכנון ו/או המתכננים לא ראו לנכון לבדוק ברמת האזור האם מטרות התכנית הן לגיטימיות, לא ראו לנכון לבחון את השלכות התוכנית על אדמות ליפתא, ועל זכויות פליטיו לשוב לאדמותיהם וצרכיהם העתידיים לחזור לכפרם ולפתחו אורבניצת וכלכלית, את השלכות ההפקעות הנרחבות באזור. מסמכי התכנית ונספחיה, כמו גם הדיונים לקראת הפקדתה מלמדים כי הנושאים הנ"ל לא נשקלו וכלל ולא לא עלו בדיונים לקראת הפקדת התכנית הנדונה, דבר אשר הופך את ההחלטה להפקיד את התכנית להחלטה שרירותית אשר איננה נסמכת על ניתוח הנתונים והשיקולים הרלוונטיים לענייננו.

¹¹ סעיף VIII (b) (2) 8 לחוקה.

27. התוכנית פוגעת קשות בזכותם של פליטי ליפּתא לקניין. התכנית תביא להפקעה סופית של שטחים נרחבים מליפּתא ופעולה זו נעשית תוך העדפה מוחלטת של האינטרסים של הכוח הכובש. כאמור, חלק מהקרקעות שעליהן מוקמת התנחלות רמות היו בבעלות פרטית או קולקטיבית של עקורי ליפּתא. הרחבת השכונה על קרקעות השייכות לכפר העקור ליפּתא ותושביו לשעבר, ובין היתר, על רקע אי החוקיות שלה מלכתחילה, מהווה ללא ספק הפרה של הזכות לקניין (ראו: בג"ץ 9593/04 מוראר נ' מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון, (2006) פיסקה 14; בג"ץ 10356/02 הס נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, פ"ד נח (3) 443, 461, 462, 464 (2004); בג"ץ 1890/03 עיריית בית לחם נ' מ"י, פ"ד נט (4) 736, 765-766 (2005)). הפגיעה בזכות לקניין מתבטאת גם במגבלות רבות ואף בשלילה טוטאלית של אפשרות ניצול משאבי הקרקע של הכפר לפיתוח כלכלי ואורבני לטובת בעליהם.

28. נזכיר שוב בהקשר זה, כי סעיף 46 לתקנות האג וסעיף 53 לאמנת ג'נבה הרביעית מטילים על המעצמה הכובשת את החובה לכבד את זכויותיהם של התושבים המוגנים בשטח הכבוש, לרבות זכותם לקניין. זכות זו מעוגנת גם בסעיף 17 של ההכרזה העולמית בדבר זכויות האדם.

29. יצויין בהקשר זה עוד, כי גזילת משאביהם של עקורי ליפּתא תוך כדי התעלמות טוטאלית מקיומם ומצרכיהם, ללא ספק פוגעת בזכותם של הנ"ל לכבוד ובזכותם לשוב לאדמותיהם, לפיתוח ולפיתוח בר קיימא, המוכרות הן גם במשפט זכויות האדם הבינלאומי.

תכלית בלתי ראויה:

30. התוכנית הנדונה איננה לתכלית ראויה היות והיא גורמת לפגיעה כה קשה וגורפת בזכויות יסוד של פליטי ליפּתא והיא מנוגדת למשפט הבינלאומי החל על שטחים כבושים. הלכה פסוקה היא, כי תכלית ראויה לכל פעולה מינהלית היא זו שנותנת משקל לזכויות האדם ולא מניחה את הפגיעה הלא מוצדקת בהם (בג"ץ 1661/05 המועצה האזורית חוף עזה נ' כנצמסת ישראל, פ"ד נט (2) 481, בעמ' 570). עניין לנו בפגיעה כה חמורה וכה גורפת בזכויותיהם הבסיסיות והחוקתיות של תושבי האזור הפלסטינים המוגנים שאין כל תכלית ראויה לפגיעה כה מוחלטת בהם.

31. בנוסף וכפי שפורט לעיל, השיקול העיקרי ואף הבלעדי העומד מאחורי התכנית, הנו הרחבת ההתנחלות רמות שבמזרח ירושלים. תכלית פוליטית זו איננה יכולה להיות ראויה, שכן היא מנוגדת, כאמור, למשפט הבינלאומי, כמו גם למספר החלטות של מועצת הבטחון של האומות המאוחדות אשר התייחסו באופן מפורש למדיניות בניית ההתנחלויות על ידי ישראל בשטחים הכבושים משנת 1967 והדגישו שוב את אי חוקיות ההתנחלויות הישראליות בשטחים אלה¹².

¹² ראו: UNSC Res 446 (22 March 1979)

<https://documents-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0/370/60/IMG/NR037060.pdf?OpenElement>

UNSC Res 465 (1 March 1980)

[http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/465\(1980\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/465(1980))

ראו לעניין זה גם חוות דעת בית הדין הבינלאומי, פסקאות 122, 133-134.

תכנית בלתי מידתית:

32. למעלה מן הצורך יטענו המתנגדים, כי התכנית איננה מידתית. יוזמי התכנית בחרו בתוכנית הנדונה את האמצעי שפגיעתו היא מהחמורות ביותר לעקורי ליפתא הפלסטינים. בהקשר זה, היה על ועדות התכנון לבחון ולבחור באופציית הגדלת היצע הדיור בירושלים שלא בשטחים הכבושים ושלא בשטחי ליפתא בכלל, ולנהוג בשטחים אלה בהתאם למשפט הבינלאומי.

33. בנוסף, הפגיעה הטוטאלית בזכויות יסוד חוקתיות של האוכלוסייה הפלסטינית באזור התוכנית ובכללי המשפט הבינלאומי ההומניטרי כאמצעי, הינו אקט אכזרי ביותר שמדינה מנועה להשתמש בו על מנת לקדם מדיניות פוליטית כלשהי. כאמור, הפגיעה בזכות הקניין והכבוד של עקורי ליפתא הינה מוחלטת כאשר נמנעת מהם גם זכות השימוש והגישה לקרקעותיהם בכלל.

34. בעניין אבו צפייה ביטל בית משפט העליו החלטה למנוע מהאוכלוסייה הפלסטינית לנוע על כביש 443 שבשטחים הכבושים. המניעה היתה מוחלטת בטענה כי היא מחוייבת מצורכי בטחון. בהחלטתו, ועל אף שבית המשפט השתכנע בקיומם של שיקולי בטחון, ביטל הנ"ל את המניעה הטוטאלית לשימוש פלסטינים בכביש בשל היותה בלתי מידתית. בית המשפט הדגיש, כי על המפקד הצבאי היה לשקול חלופות אפשריות אחרות למימוש תכלית הבטחון אותה הוא ניסה להגשים, וכן כי "תוספת הבטחון המושגת על-ידי האיסור המלא, אינה שקולה כדי שלילה מוחלטת של זכותם של התושבים המוגנים לתנועה בכביש אשר תוכנן לצרכיהם ונסלל על קרקעות שבחלקן הופקעו מהם" (עניין אבו צפייה עמ' 377). קביעותיו הנ"ל של בית המשפט תקפים בענייננו מקל וחומר וזאת בשל עוצמת הפגיעה בזכויות לקניין ולכבוד במקרה דנן, כמו גם העדרם של שיקולים לגיטימיים שיש בהם בכדי להצדיק את התכנית.

לאור כל האמור לעיל, הנכם מתבקשים בזאת לבטל את הפקדת התכנית ולהימנע מקידומה בעתיד.

מאיסאנא מוראני, עו"ד
ב"כ המתנגדים

סוהאד בשאדה, עו"ד
ב"כ המתנגדים

תצהיר

אני הח"מ יעקב אהרן ח'רצ' ת.ז. 086078011, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנ"ל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מס' תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני י"ז אפריל 2016.
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מיטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

ע"י
ע"י
המצהיר

אישור

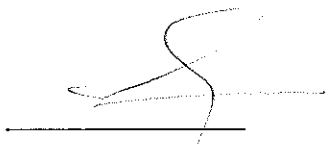
אני הח"מ סוהאד בשארה עו"ד, מאשרת בזה כי ביום 14.4.2016, הופיע בפני שזיהיתיו לפי תעודת זהות מס' 086078011 ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

עורף-דין

תצהיר

אני הח"מ יוקל איתאק 818
ת.ז. 080279086, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנ"ל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מס' תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני מ'יק א'מ-א ו'מק'ר'כ .
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מיטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

המצהיר

אישור

אני הח"מ סוהאד בשארה עו"ד, מאשרת בזה כי ביום 14.4.2016, הופיע בפני שזיהיתיו לפי תעודת זהות מס' 080279086 ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

עורך-דין

תצהיר

אני הח"מ *גיא אלט גל* ת.ז. *80441405*, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנ"ל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מס' תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני *איז אלט גל* ויזקורי.
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מיטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

המצהיר

אישור

אני הח"מ סוהאד בשארה עו"ד, מאשרת בזה כי ביום 14.4.2016, הופיע בפני *גיא אלט גל* שזיהיתיו לפי תעודת זהות מס' *80441405* ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

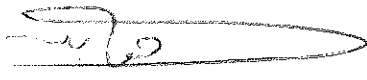

עורך-דין

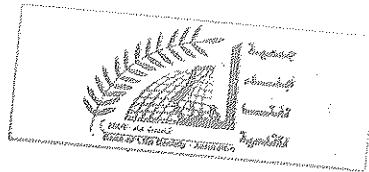
תצהיר

אני הח"מ הא"מ שחנני גר ת.ז. 080528102, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנ"ל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מס' תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני יקר שמי הא"מ שחנני גר
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מיטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

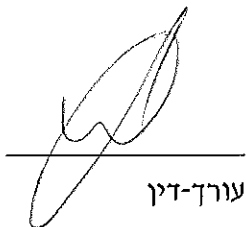

המצהיר

אישור

אני הח"מ סוהאד בשארה עו"ד, מאשרת בזה כי ביום 14.4.2016, הופיע בפני שזיהיתיו לפי תעודת זהות מס' 080528102 ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

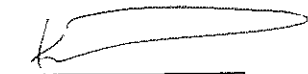

עורך-דין

תצהיר

אני הח"מ כנא 8 ת.ז. 080597362, לאחר שהוזהרתי כי עלי לתצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנייל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מסי תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני קן משמפ סקזופ מן לכטא.
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מיטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

המצהיר

אישור

אני הח"מ סובאד בשארה עו"ד, מאשרת בזה כי ביום 16.4.2016, הופיע בפני מ.ר. כנא 8 שזיהיתיו לפי תעודת זהות מסי 080597362 ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

עסולי טארק
עורר-דין
מ.ר. 73805

עורר-דין

תצהיר

אני הח"מ ^{אלון ארבל} 1216 ארבל ת.ז. 080612377, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנ"ל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מסי תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני ^{אשרתי} ^{עקוב} ^{אין} ^{לכתא}.
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מיטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו תתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

המצהיר

אישור

אני ^{אלון ארבל} ^{1216 ארבל} (הח"מ ^{אלון ארבל} ^{1216 ארבל}) ^{בשמה} ^{עויד}, מאשרת בזה כי ביום 16.4.2016, הופיע בפני ^{אלון ארבל} ^{1216 ארבל} ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

שירות המס
עורך-דין
ת.ד. 73805

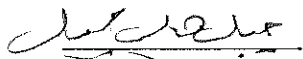
עורך-דין

תצהיר

אני הח"מ ז'מ"ש פ"ע
ת.ז. 086 938 677, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנ"ל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מסי תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני זן משכר פסקי דין לכה"א.
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מיטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

המצהיר

אישור

אני הח"מ (סאהאד בשארה) עו"ד, מאשרת בזה כי ביום 16.4.2016, הופיע בפני ז'מ"ש פ"ע שזיהיתיו לפי תעודת זהות מסי 086 938 677 ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

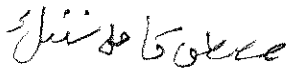

עסולי טארק
עורך דין
מ.ר. 73805

עורך-דין

תצהיר

אני הח"מ מוסטא עבד
ת.ג. 080686645, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

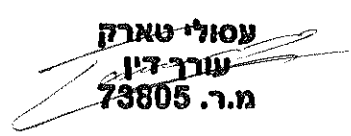
1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנ"ל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מס' תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני כן משתתף בקורס מן לכתא.
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מיטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

המצהיר

אישור

אני הח"מ (סג"מ בשארה) עו"ד, מאשרת בזה כי ביום 16.4.2016, הופיע בפני מ' מוסטא עבד שזיהיתיו לפי תעודת זהות מס' 080686645 ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

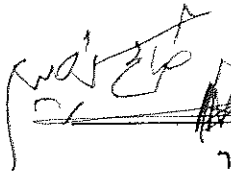

עסולי טארק
עורך דין
מ.ר. 73805

עורך-דין

תצהיר

אני החיימ נא' 3 א' 3 ת.ז. 080066806, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנ"ל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מסי תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני יו"ר א' 3 א' 3.
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מיטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

המצהיר

אישור

אני החיימ (סוהאד בשארה) עו"ד, מאשרת בזה כי ביום 14.4.2016, הופיע בפני נא' 3 א' 3 שזיהיתיו לפי תעודת זהות מסי 080066806 ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

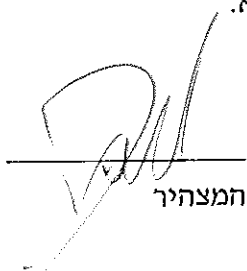
~~עסולי טארק
עורך דין
מ.ר. 73805~~

עורך-דין

תצהיר

אני הח"מ סגן ראש הממשלה אילן רג"ל ת.ז. 080080872 לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנ"ל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מסי תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני יליד לרמת א.א.
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מיטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

המצהיר

אישור

אני הח"מ ~~סגן ראש הממשלה~~ ^{סגן ראש הממשלה} אילן רג"ל עו"ד, מאשרת בזה כי ביום 14.4.2016, הופיע בפני ^{אילן רג"ל} ~~אילן רג"ל~~ שזיהיתיו לפי תעודת זהות מסי 080080872 ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

~~עסולי טארק~~
~~עורך דין~~
מ.ר. 73805

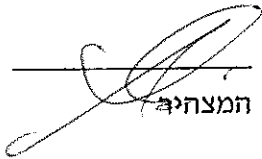

עורך-דין

תצהיר

אני הח"מ ע' דגל מס' 80562044 ת.ז. לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנ"ל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מס' תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני קן משכפ שקורפ מן לנתא.
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מיטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

המצהיר

אישור

אני הח"מ סנהאד בשארה מס' 80562044 עו"ד, מאשרת בזה כי ביום 16.4.2016, הופיע בפני א' דגל מס' 80562044 שזיהיתיו לפי תעודת זהות מס' 80562044 ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

עסולי טארק
עורך דין
מ.ר. 73805

עורך-דין

תצהיר

אני החיימ קאק 1978 ת.ז. 080818982, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שמי כתובתי ומספר זהותי הם כנ"ל.
2. הנני מוסר תצהירי זה בתמיכה להתנגדות לתוכנית מסי תמל/1012 – מורדות רמות.
3. הנני קאק לכתב.
4. הריני להצהיר כי העובדות המובאות בהתנגדות הינן נכונות וכי הטענות המשפטיות הינן לפי מייטב הבנתי ובהתאם לייעוץ משפטי שקיבלתי.
5. הריני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי זה אמת הוא.

המצהיר

אישור

אני החיימ (סנהאד בשארה) קאק 1978 עוייד, מאשרת בזה כי ביום 16.4.2016, הופיע בפני אר' קאק סנידי שזיהיתיו לפי תעודת זהות מסי 080818982 ולאחר שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים לכך בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

~~עסולי טארק
עורך-דין
מ.ר. 73805~~

עורך-דין

